

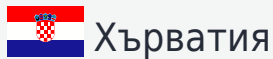
Начало > ... > Парични Искове > Налагане На Мерки По Обезпечение На Искове В Държавите От EC Croatia >

Налагане на мерки по обезпечение на искове в държавите от ЕС

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Какви са различните видове мерки?

В раздел три от Закона за принудителното изпълнение (*Ovršni zakon*) (Narodne novine (NN; Държавен вестник на Република Хърватия) бр. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 и 131/20; наричан по-нататък: „OZ“) който е озаглавен „Обезпечение“ (*Osiguranje*), са посочени следните видове мерки:

- обезпечение чрез задължително учредяване на ипотека върху недвижим имот — дял 28;
- съдебно и нотариално обезпечение чрез залог въз основата на споразумение между страните — дял 29;
- съдебно и нотариално обезпечение чрез прехвърляне на собственост върху вещи и прехвърляне на права — дял 30;
- обезпечение чрез предварително изпълнение — дял 31;
- обезпечение чрез предварителни мерки — дял 32;
- временни мерки — дял 31.

В съответствие с OZ като обезпечителни мерки могат да бъдат наложени само мерки, установени като такива съгласно този или друг закон. Обезпечителните мерки не са допустими по отношение на вещи и права, върху които съгласно OZ не се допуска принудително изпълнение, освен ако не е предвидено друго в този закон.

2 При какви условия могат да бъдат постановени такива мерки?

2.1 Производство

Като (дългосрочна) мярка за задължителното обезпечение на вземания OZ разрешава за обезпечение чрез учредяване на ипотека върху недвижим имот и учредяване на залог върху движими вещи (напр. парични вземания (т.е. искания за пари), част от доходи — заплата, пенсия и др., банкова сметка, ценни книжа и дялове) и обезпечение чрез прехвърляне на собственост върху вещи и прехвърляне на права. Обезпечението чрез учредяване на ипотека или залог (учредяване на ипотека или залог означава задържане на активи на страна, докато не бъде уреден иск срещу нея) може да бъде доброволно или задължително, докато обезпечението чрез прехвърляне на собственост върху вещи и прехвърляне на права може да бъде само доброволно, в рамките на производство пред съд или пред нотариус.

Други мерки, уредени от OZ, са: обезпечение чрез предварително изпълнение, обезпечение чрез предварителни мерки и временни мерки. Тези мерки могат да бъдат определени за задължителни само от съда, по искане на страната или служебно (т.е. собствена инициатива).

Компетентни да разпоредят и прилагат обезпечението са общинските съдилища (*općinski sudovi*), освен ако то не е било поверено на друг съд съгласно закона, докато търговските съдилища (*trgovački sudovi*)

са компетентни да разпореждат и прилагат обезпечение в случаи, в които са компетентни да разпоредят принудителното изпълнение.

Компетентен да разпорежда и прилага обезпечение по служебен път е съдът, който е компетентен да се произнася по предложение на ищеца, освен ако в закона не е предвидено друго.

Компетентен да постановява и изпълнява решения за обезпечаване на парични вземания чрез задължително учредяване на ипотека върху недвижим имот е съдът, който води съответния имотен регистър, т.е. в който трябва да се направи вписването въз основа на документ с изпълнителна сила, определящ паричното вземане. Целта на разпореждането на тази мярка е да се обезпечи парично вземане чрез учредяване на ипотека върху недвижим имот посредством вписването. Ефектът от вписването на ипотека е такъв, че принудителното изпълнение по отношение на този недвижим имот може да се извърши и срещу трети лица, които впоследствие придобиват този недвижим имот.

Съдът може да разпорежи съдебно обезпечение на парично вземане чрез учредяване на залог въз основа на споразумение между страните по съвместно искане от страна на ищеца и на ответника за определени вещи с цел обезпечаване на парично вземане. Съдът с териториална компетентност за произнасяне по предложения за обезпечение на парични вземания на ищеца върху вещи и права на ответника и за прилагане на обезпечението, се определя чрез правилното прилагане на разпоредбите на ОЗ, които се отнасят до териториалната компетентност на съдилищата в изпълнителното производство за събиране на парични вземания, (насочено върху отделни видове вещи, върху които се допуска принудително изпълнение). В съдебния протокол се вписват споразумението между страните относно наличието на вземане и неговият падеж, както и тяхното споразумение, че вземането ще бъде обезпечено чрез учредяване на залог. Подписаното споразумение има силата на съдебна спогодба.

Нотариално обезпечение на парично вземане чрез учредяване на залог въз основа на споразумение между страните е възможно чрез споразумение между вискател и длъжник. Това споразумение може да бъде изготвено под формата на нотариален документ или заверен частен документ, който съдържа също декларация от длъжника, че върху някои от вещите му може да бъде учреден залог.

Съдебно обезпечение чрез прехвърляне на собственост върху вещи и прехвърляне на права е възможно въз основа на споразумение между страните относно прехвърлянето на собственост (на някои от вещите на ответника спрямо ищеца с цел обезпечение на специфично парично вземане на ищеца) или прехвърлянето на някои от правата на ответника (на ищеца със същата цел), което се вписва в протокола от заседанието. Могат да бъдат обезпечени също така бъдещи вземания. Споразумението има силата на съдебна спогодба. Съдът, който е с териториална компетентност да се произнася по предложения за обезпечение на парични вземания чрез прехвърляне на собственост върху вещи и прехвърляне на права, се определя чрез правилното прилагане на разпоредбите на ОЗ относно териториалната компетентност на съда в изпълнителното производство по отношение на парични вземания върху отделни видове вещи, върху които се допуска принудително изпълнение.

Нотариално обезпечение чрез прехвърляне на собственост върху вещи и прехвърляне на права, т.е. прехвърляне на акции, дялове или участия, е възможно въз основа на споразумение между вискателя и длъжника, изготвено под формата на нотариален документ или заверен частен документ. Дали даден нотариус е упълномощен да предприеме индивидуални действия за обезпечаване, се определя в съответствие с правилата относно седалището и територията на нотариусите.

Съдът с териториална компетентност да се произнася по предложения за предварително изпълнение и за осъществяването на това изпълнение е съдът, който ще бъде компетентен във връзка с изпълнението въз основа на изпълнително основание. Обезпечението чрез предварително изпълнение се разпорежда и прилага от съда. За обезпечение на непарично вземане, което не може да бъде обезпечено чрез предварително вписване в публичния регистър, съдът разпорежда предварително изпълнение въз основа на съдебно решение, постановено в рамките на гражданско производство, ако вискателят докаже, че поради отлагането на принудителното изпълнение съществува риск изпълнението да стане невъзможно до влизането в сила на съдебно решение или да бъде значително затруднено, и ако вискателят осигури обезпечение за вредите, които може да понесе длъжникът по изпълнителното производство поради такова принудително изпълнение.

Съдът с териториална компетентност да се произнася по предложения за обезпечение чрез

предварителни мерки и за изпълнението на такива мерки, е съдът, който би бил компетентен за принудителното изпълнение въз основа на документ, удостоверяващ изпълнително основание, по силата на който е предложено обезпечението. Проверката дали могат да бъдат разпоредени предварителни мерки, се състои в това ищецът да докаже, че съществува риск изпълнението да бъде невъзможно или значително затруднено без тези мерки. В някои случаи съдът може да обуслови постановяването на предварителната мярка от предоставяне на обезпечение за вредите, които ответникът би могъл да понесе в резултат на неговото разпореждане. Мотивираното решение, с което се разпорежда налагането на предварителна мярка, трябва да включва указание за стойността на вземането, което се обезпечавя, включително лихвите и разходите, мярката, използвана за обезпечение на вземането, и времето, за което се разпорежда (не повече от 50 дни, след като са изпълнени условията за изпълнение).

Преди образуването на гражданско производство или друго съдебно производство относно вземане, което се обезпечавя, съдът с териториална компетентност да се произнася по искания за обезпечение чрез временни мерки, е съдът, който иначе би бил компетентен да се произнася по искания за изпълнение. Съдът с териториална компетентност за прилагане на временни мерки е съдът, който иначе би бил компетентен за извършването на принудителното изпълнение. След образуване на производство компетентен да се произнася по искания за обезпечение чрез временни мерки, е съдът, пред който се образува производството. Дадено искане може да бъде подадено в съда с териториална компетентност за извършване на принудително изпълнение, когато това е обосновано от обстоятелствата по индивидуалното дело. Съдът, който би бил компетентен да се произнася по молба за принудително изпълнение въз основа на изпълнително основание, съставено в рамките на административно производство, е компетентен и да се произнася по искания за разпореждане на временни мерки след прекратяване на такова производство. Съдът разпорежда временни мерки въз основа на молба, предложена преди образуването или в хода на съдебно или административно производство, и след спиране на тези производства до приключване на изпълнението. Решенията за разпореждане на временни мерки имат силата на изпълнителен лист. Видовете временни мерки зависят от това дали те обезпечават парично или непарично вземане. Съдът може да разпорежи няколко временни мерки, ако това е необходимо, в зависимост от обстоятелствата по делото.

Обременяването с тежести, правата или забраните върху движими вещи, акции, дялове или участия се вписват въз основа на съдебно решение, нотариален документ или заверен частен документ в регистъра за съдебни или нотариални обезпечения на вземания (*Upisnik založnih prava*), който се води от Финансовата агенция и представлява единствена по рода си база данни за обременявания с тежести, права и забрани, докато вписванията на ипотeki или промени в правата на собственост върху недвижим имот се регистрират чрез вписване в имотния регистър.

2.2 Основни условия

Когато разпорежда обезпечение чрез задължително учредяване на ипотека върху недвижим имот, съдът се произнася по искане за обезпечение на парични вземания въз основа на изпълнително основание на парично вземане. Не съществуват специални изисквания за разпореждане на обезпечение и съдът, като се позовава на искането, разпорежда учредяването на обезпечение и вписването в имотния регистър на правото на ищеца на залог върху недвижим имот, което посочва изпълняемостта на вземането. Ако ответникът не е вписан в имотния регистър като собственик на недвижимия имот, ищецът е задължен да подава, заедно с искането, документ, който е подходящ за вписване на правото на собственост на ответника.

Ищецът и ответникът могат, за целите на предоставяне на обезпечение за парично вземане на ищеца чрез учредяване на залог върху определени вещи, които могат да бъдат предмет на обезпечение, да поискат съвместно от съда да разпорежи и изпълни в полза например на ищеца регистрацията на ипотека върху недвижим имот на ответника, залог върху движими вещи, парично вземане и други вещи и права на длъжника или могат да постигнат такова споразумение под формата на нотариален документ или заверен частен документ, включително декларация за съгласие на длъжника, че върху някои от неговите вещи може да бъде учредено обезпечение. Подписаният съдебен протокол, нотариалният документ или завереният частен документ също има силата на съдебна спогодба срещу лицето, което е дало своето съгласие за учредяване на залог върху негова вещь или право. С оглед на събирането на обезпеченото вземане тези документи могат да бъдат използвани за директно предлагане на

изпълнение срещу трето лице, по отношение на чиято вещь е учредено обезпечението на вземането.

Страните могат съвместно да поискат от съда да впише в протокола от това заседание тяхното споразумение за прехвърляне на ищеца на собствеността върху една от вещите на ответника с цел да се обезпечи конкретно парично вземане на ищеца, или да прехвърли конкретно право от ответника на жалбоподателя за тази цел. Могат да бъдат обезпечени също така бъдещи вземания. Такова споразумение може да бъде подписано като нотариален документ или заверен частен документ. Споразумението следва да съдържа разпоредба относно настъпването на падежа на обезпеченото вземане, както и относно това как той ще бъде определен. Ответникът може също така да бъде лице, което не е длъжник по вземане на ищеца, което се обезпечават, т.е. трето лице, което е съгласно с този начин на обезпечаване на вземането. Споразумението може да се прилага и по отношение на обезпечение на непарични вземания; в този случай обаче в споразумението трябва да се посочва паричната стойност на вземането. Вземането трябва да бъде определено или определимо. Към споразумението може да бъде добавена и декларация за съгласие от ответника, която дава възможност на ищеца да поиска директно, съгласно протокола, принудително изпълнение спрямо длъжника, за да преотстъпи подлежащата на обезпечение вещь след падежа на обезпеченото вземане. Протоколът, съдържащ такава декларация, представлява изпълнително основание. Когато собственост върху недвижим имот, вписан в имотния регистър, се прехвърля чрез споразумение, това споразумение следва да съдържа декларация за съгласие на ответника, че прехвърлянето може да бъде извършено директно в имотния регистър въз основа на споразумението и че вписването в имотния регистър ще прехвърли собствеността върху недвижимия имот на ищеца, като се добави бележка, че прехвърлянето е извършено, за да се обезпечи конкретно вземане на ищеца. Освен ако не е предвидено друго, ответникът има право да продължи да използва вещта, собствеността върху която е прехвърлена на ищеца, т.е. упражнява прехвърленото на ищеца право, докато последният има право да продаде имуществото или прехвърленото му право при падежа на неговото вземане или да обремени недвижимия имот с ипотека.

Обезпечението чрез предварителна мярка може да бъде разпоредено за обезпечение на парични вземания въз основа на решение на съд или административен орган, което все още не влязло в сила, спогодба, сключена пред съд или административен орган, ако все още не е настъпил падежът на определеното в нея вземане, или нотариално решение или нотариален документ, ако все още не е настъпил падежът на определеното в него вземане. Въз основа на тези документи съдът ще разпорежи налагане на предварителна мярка, ако ищецът докаже, че съществува риск събирането на вземането да стане невъзможно или да бъде значително затруднено, ако не бъде обезпечено. Рискът се счита за вероятен, ако разпоредването на предварителна мярка е поискано въз основа на заповед за плащане или изпълнителен лист, основан на автентичен документ, издаден в съответствие с публичен документ, или документ, заверен от нотариус, мениелница или чек, срещу който своевременно е повдигнато възражение; решение, постановено в рамките на наказателно производство по иск в областта на вещното право, срещу който е възможно повторно разглеждане; решение, което трябва да бъде изпълнено в чужбина; съдебно решение, основано на допускане, срещу което е подадена жалба; спогодба, сключена пред съда или административен орган, ако все още не е настъпил падежът на определеното в него вземане, което е оспорено по предвидения от закона начин; нотариално решение или документ, ако все още не е настъпил падежът на определеното в него вземане, което е оспорено по предвидения от закона начин. Съдът ще отхвърли искането за обезпечение чрез предварителна мярка, т.е. отменя конкретна предварителна мярка и спира производството, ако ответникът докаже, че вероятно няма риск или че вече няма вероятност да възникне такъв.

Обезпечението чрез временни мерки може да бъде предложено преди или в хода на съдебно или административно производство, и след спиране на тези производства до приключване на изпълнението. В искането за разпоредване на временна мярка ищецът трябва да посочи изрично вземането, което иска да бъде обезпечено, да определи вида на мярката, която иска да бъде наложена, и нейната продължителност, а когато е необходимо — способа за обезпечение, чрез който временната мярка се налага, както и предмета на обезпечение. В искането трябва да се посочват фактите, върху които се основава искането за разпоредване на временна мярка, и то трябва да съдържа доказателствата, които потвърждават тези твърдения. Ищецът е задължен да приложи това доказателство към искането, ако е възможно. Временна мярка може да бъде разпоредена за обезпечение на вземания, чийто падеж още не е настъпил, или на условни вземания и не се допуска, ако са изпълнени условията за разпоредване на предварителна мярка, с която може да се постигне същият ефект от обезпечението. Временна мярка за

обезпечение на парично вземане може да бъде разпоредена, ако ищецът докаже, че вземането вероятно съществува и че съществува риск без такава мярка ответникът да предотврати или значително да затрудни събирането на вземането, като отчужди имуществото си, като го скрие или се разпореди с него по друг начин. Кандидатът не трябва да доказва риск, ако докаже, че е вероятно ответникът да претърпи само незначителна вреда от предложената мярка; счита се, че рискът е доказан, ако вземането трябва да бъде изпълнено в чужбина. С цел обезпечаване на непарично вземане може да бъде разпоредена временна мярка, ако ищецът докаже, че вземането му вероятно съществува, и ако докаже, че съществува риск без тази мярка ответникът да предотврати или значително да затрудни изпълнението на вземането, по-специално чрез промяна на съществуващото положение, или ако докаже, че мярката вероятно е необходима за предотвратяване на насилие или настъпване на непоправими вреди. Освен това ищецът не трябва да доказва, че не налице риск, ако докаже, че е вероятно ответникът да претърпи само незначителна вреда от предложената мярка; счита се, че рискът е доказан, ако вземането трябва да бъде изпълнено в чужбина. Съдът може да разпореди налагането на временна мярка след предложение на ищеца дори когато той не е доказал, че е вероятно да съществува вземане, и риск, ако преди това в рамките на определения от съда срок е предоставил обезпечение за вредите, които длъжникът може да понесе в резултат на разпореждането и изпълнението на дадена временна мярка. Ако ищецът не предостави обезпечителния депозит в рамките на определения срок, съдът отхвърля искането за обезпечение. С оглед на обстоятелствата по делото съдът може да разпореди налагането на няколко временни мерки, ако това е необходимо; ако по дадено дело е възможно да се разпоредят няколко временни мерки, съдът разпорежда тази, която е най-подходяща за постигане на целта на обезпечението (а ако всички те са еднакво подходящи, съдът разпорежда тази, която е най-малко обременяваща по отношение на ответника).

3 Предмет и естество на тези мерки?

3.1 Какви видове активи могат да бъдат обект на тези мерки?

На обезпечителни и временни мерки може да подлежи всяка вещь или право, притежавано от длъжник, като например недвижим имот, движими вещи, парични вземания, свързани със заплати, пенсии, парични депозити в банкови сметки или спестовни сметки и други права на собственост, при условие че те не са изключени от принудителното изпълнение съгласно закона или не съществува законово ограничено право за принудително изпълнение по отношение на въпросните вещи (например вещи, които не са в обращение, земеделска земя и земеделски сгради на земеделски производители в степента, необходима за издръжка и за издръжката на близки членове на семейството и други лица, които по закон се нуждаят от подкрепа, и др.).

Когато парично вземане е обезпечено чрез вписване на задължително учредена ипотека върху недвижим имот, вписана в имотния регистър, съдът ще отхвърли молба за принудително изпълнение, ако принудителното изпълнение е поискано за уреждане на обезпечено вземане, което е по-малко или равно на главницата от EUR 5 300,00, независимо от забележката относно изискуемостта на вземането в имотните регистри и други публични регистри.

3.2 Какви са последиците от тези мерки?

Обезпечение върху недвижим имот чрез учредяване на ипотека (доброволно или задължително, съдебно или нотариално) се извършва чрез вписване на ипотека в имотния регистър, в който е вписан имотът.

Чрез съдебно или нотариално обезпечение, включващо прехвърляне на собственост върху вещи и прехвърляне на права, ищецът става собственик на вещта или правото чрез вписване в изисквани по закон публични книги или регистри. Ищецът и ответникът могат, за целите на предоставяне на обезпечение за парично вземане на ищеца чрез учредяване на обезпечение върху определени вещи, които могат да бъдат предмет на обезпечение, да поискат заедно от съда да разпореди и изпълни в полза на ищеца:

вписването на ипотека върху недвижим имот и движимо имущество на ответника, депозирането в съда, водещ имотния регистър, на споразумение между страните относно учредяването на ипотека върху недвижим имот, която не е вписана в имотния регистър, или учредяване на залог върху ценни книжа и дялове. Това средство за обезпечение на вземане дава на ищеца (кредитора) правото да уреди

вземанията си, като използва вещь, обезпечена със залог, след изтичането на давностния срок.

Обезпечение чрез предварително изпълнение: за да осигури обезпечение на непарично вземане, подлежащо на изпълнение, което не може да бъде обезпечено чрез условно вписване в публичен регистър, съдът може да разпорежи предварително изпълнение въз основа на решение, постановено в рамките на гражданско производство.

Предварителната мярка, състояща се в забрана за банка да плати на ответника или на трета страна, по искане на ответника, сума от сметката на ответника или на третата страна, за която е разпоредена предварителна мярка, или учредяването на залог върху парично вземане на ответника, гарантира, че паричните средства на ответника, държани в банката, не могат да бъдат прехвърлени на трета страна за срока на забраната, освен за плащане на обезпеченото вземане.

Временни мерки

- За целите на обезпечението на парично вземане може да бъде разпоредена всяка мярка, чрез която ще бъде постигната тази цел, по-специално както следва:

1. да се забрани на ответника да отчуждава или обременява с тежести движими вещи; да се изземват тези вещи и да бъдат поверени на ищеца или на трета страна за отговорно пазене;
2. да се изземват и депозират парични средства, ценни книжа и други подобни на тях в съда или при нотариус;
3. да се забрани на ответника да отчуждава или обременява с тежести недвижим имот или вещни права, които са вписани върху недвижимия имот в негова полза, с бележка за тази забрана в имотния регистър;
4. да се забрани на ответника да изпълни доброволно задължението си към ответника и да се забрани на ответника да получи изпълнението по това задължение, т.е. да се разпорежда със вземането си;
5. да се разпорежи на банката да откаже плащане от сметката на ответника на последния или на трето лице по искане на ответника в размера, за който е разпоредена временната мярка.

- За целите на обезпечението на непарично вземане може да бъде разпоредена всяка мярка, чрез която се постига тази цел, по-специално както следва:

1. да се забрани отчуждаването и обременяването с тежести на движими вещи, срещу които е насочено вземането, да се разпорежи тяхното изземване и поверяването им за отговорно пазене на ищеца или на трето лице;
2. да се забрани отчуждаването и обременяването с тежести на акции, дялове или участия, срещу които е насочено вземането, и да впише бележка за забраната в регистъра на акциите, дяловете или дяловите участия, а при необходимост — в съдебния протокол; да се забрани използването или упражняването на права, основани на такива акции, дялове или дялови участия; да се повери управлението на акции, дялове или участия на трета страна; да се сформира вътрешен управителен съвет в дружеството;
3. да се забрани отчуждаването и обременяването с тежести на други права, срещу които е насочено вземането, и да се повери управлението на тези права на трето лице;
4. да се забрани отчуждаването и обременяването с тежести на недвижим имот, срещу който е насочено вземането, или вещни права, вписани върху недвижимия имот, срещу който е насочено вземането, и да се впише бележка за забрана в имотния регистър; да се възбрани недвижимият имот и да се повери за отговорно пазене на ищеца или трето лице;
5. да се забрани на длъжник на ответника да преотстъпва вещь, да прехвърля право или да поема друго непарично задължение, срещу което е насочено вземането на ответника, спрямо когото е наложено обезпечението;
6. да се забрани на ответника да предприема всякакви действия, които могат да причинят вреда на ищеца, и да се забранят всякакви промени по отношение на вещите, срещу които е насочено вземането;
7. да се разпорежи на ответника да предприеме определени действия, които са необходими за запазване на движими вещи или недвижим имот, или да запази настоящото състояние на вещите;
8. да се упълномощи ищецът да запази вещите на ответника, които са на отговорно пазене при ищеца, и за които се отнася вземането, до разрешаване на съдебния спор;

9. да се упълномощи ищецът да предприеме определени действия или да получи определени вещи самостоятелно или чрез пълномощник, особено с цел възстановяване на предишното положение;
10. да се върне временно служител на работа; да се изплати обезщетение по време на трудовия спор, ако това е необходимо, за да може да се издържа и да издържа лицата, за които е задължен да се грижи съгласно закона.

3.3 Каква е валидността на тези мерки?

По правило съдебното и нотариалното обезпечение чрез залог или чрез прехвърляне на собственост върху вещи, и прехвърляне на права са валидни до окончателното приключване на производството.

Решение, с което се разпорежда предварителна мярка, трябва да включва указание за стойността на вземането, което се обезпечавя, включително лихвите и разходите, мярката, използвана за обезпечаване на вземането, и периодът от време, за което се разпорежда. Този срок не може да продължава повече от 15 дни след настъпване на условията за изпълнение. Ако срокът изтече преди решението, въз основа на което е разпоредена предварителната мярка, да влезе в сила, въз основа на искането на ищеца, представено пред съда преди изтичането на срока, за който е била разпоредена предварителната мярка, съдът удължава срока, при условие че обстоятелствата, съгласно които тази мярка е била разпоредена, не са се променили.

В решението, с което се разпорежда временна мярка, се определя също така продължителността на тази мярка, и ако мярката е разпоредена преди да бъде предявен иск или да бъде образувано друго производство, тя също определя срока, в рамките на който ищецът трябва да предяви иск, т.е. да отправи искане за образуване на друго производство с оглед обосноваването на мярката. По искане на ищеца съдът удължава срока на временната мярка, при условие че обстоятелствата, при които тази мярка е била разпоредена, не са се променили.

4 Има ли възможност за обжалване на наложена мярка?

Жалба срещу решение, постановено на първа инстанция, може да бъде подадена в срок до 8 дни от датата на връчване на решението, постановено на първа инстанция, освен ако в ОЗ не е предвидено друго. По правило жалбата не отлага изпълняемостта на решението. Жалбата се разглежда от апелативния съд.

Жалба срещу решение, постановено по искане за постановяване на временна мярка, не се изпраща на ответната страна за отговор и апелативният съд постановява решението си по жалбата в срок от тридесет дни от нейното получаване.

Не съществува съдебно средство за правна защита срещу нотариален документ или заверен частен документ, макар че длъжникът може да внесе възраженията си срещу нотариално обезпечение в рамките на специален съдебен спор, в който той оспорва споразуменията. Трети лица могат да подадат своите възражения срещу нотариалното обезпечение в рамките на процедура пред съда в съответствие с правилата, които се прилагат по отношение на възраженията срещу съдебно обезпечение.

Преразглеждане се допуска само при обезпечителни производства, ако решението, постановено на втора инстанция, зависи от решаването на материален или процесуален въпрос, който е от значение за гарантирането на еднакво прилагане на закона и равенството на всички страни при неговото прилагане, в съответствие с правилата за водене на съдебни спорове. Повторно разглеждане не се допуска, а възстановяване на предишно състояние се допуска само когато е пропуснат срокът за подаване на жалба или възражение.

■ Последна актуализация: 27/12/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.